

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρόπουλον, διηγήτορον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον — (τὶ τὸ πρακτικὸν παρὰ τῆς Ἑλλάδος). — Κυανὴ Βίβλος (Ἡ Ἑλλὰς μὴ ἐνθαρο-
νούνουσα τῶν Ἀλβανῶν τὰς προτάσεις). — Μα-
κεδονία (Ἡ κηδεὶα τοῦ Ρώσου προξένου). —
Βουλγαρὸν ἀδελφάδην. — Ἐμπορικῆς συν-
θήκης Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τὸ κείμενον.
— Ἡ ἐθνικὴ ἐορτὴ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος.
— Ἀγγέλματα καὶ θυροί. — Ἡπειρος (διὰ
φοροὺς εἰδήσεις). — Φιλοφρονήσεις τοῦ Σουλ-
τάνου πρὸς τὸν Ἑλληνα ἐπιτετραμμένον.
Τὰ ἐν Ἑλλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 10 Ἀπριλίου 1903.

Διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ἀλβανικοῦ στοιχείου
εἰς τὸν ἐν Μακεδονίᾳ νῦν χορευόμενον πυρρί-
χιον τὰ πράγματα προσέλαβον ἀπροσδοκῆτως
ὁρὴν χαρακτῆρα, ἠὲ ἤσαν δὲ οἱ φόβοι καὶ ἡ
ἀγωνία τῶν φιλεργνητικῶν τάξεων τῆς Εὐρώ-
πης καὶ ἐπετάθησαν αἱ μέριμναι τῆς διπλω-
ματίας αὐτῆς. Παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα τὰ συγ-
κεντρωθέντα περὶ τὴν Μητροπόλιν ἀλβανικὰ
στίφη, ἀντὶ τῆς ἐλαττωθῆσαι, συνεπικινώθησαν
ἐν μᾶλλον, οἱ πρὸς εἰρήνευσιν δὲ ἀποσταλέν-
τες πρέσβεις τοῦ Σουλτάνου ἀγγέλλεται, ὅτι
ἐκρατήθησαν αἰχμάλωτοι. Ὁ ῥωσικὸς τοῦ Εὐ-
ξείνου Πόντου στόλος συγκεντρῶται ἐν Σεβα-
στουπόλει, μυρία δ' ἄλλα ἀγγέλματα προ-
σπίθενται εἰς τὴν ἀδιάκοπον συναυλίαν, ἥτις
ἰχθεῖ τὴν ἐνυάλιον ἀνὰ πᾶν ἔαρ καὶ προαγγέ-
λει τὴν τελικὴν καταγίδια, ἥτις θὰ ἀποδιώξῃ
τοὺς Τούρκους ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ θὰ ἀπο-
δώσῃ τὰς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένας χώρας εἰς
τοὺς ἑκπαλαί κατοίκους αὐτῶν, ὅπως ζήσω-
σιν ἐν εἰρήνῃ καὶ τάξει καὶ ἀσφαλείᾳ προάγον-
τες τὴν ὑλικὴν αὐτῶν εὐμερίαν καὶ προαγο-
μενοὶ ἐν πολιτισμῷ καὶ ἐξημερώσει.

Φεῖ! τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν φαίνεται το-
σοῦτον εὐχέρες. Ἐκάστη φυλὴ τῶν οἰκουσῶν
τῆς χώρας ταύτης διεκδικεῖ ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸ
ἴδιον, ὅπως δ' ἐκάστης τάσσεται ὑπὸ τὸν τύ-
πον προστατοῦ καὶ ἀνὰ μία τοῦλάχιστον τῶν
Μεγάλων Δυνάμεων ἴδια ἐν τῷ κρυπτῷ ἐπι-
διώκουσα τέλῃ, οὕτω δὲ τὰς μὲν ἀντεγκλή-
σεις τῶν ἀδυνάτων φυλῶν τῆς νοτιοανατολικῆς
Εὐρώπης ὑποτρέφουσιν καὶ ἐπιρροὴν αὐτοῖς αἱ
ἀρκατικαὶ τάσεις τῶν μεγάλων, τὴν δὲ ἀθλιό-
τητα τῆς τουρκικῆς διοικήσεως διακινῶσιν
αἱ πρὸς ἀλλήλους ἐριδὲς καὶ καχυποψίαι τῶν
μεγάλων, ἐκείνων ἀκριβῶς, ὅπως διεκτρα-
γῶδουσι τὴν ἐλευσινότητα τοῦ τουρκικοῦ κα-
θεστῶτος καὶ σπαταλῶσι τὸ σάτυρον μελάνην,
ὅπως κατακραυγάζωσι τὰς διοικητικὰς μεθ-
όδους τῶν Τούρκων δια διπλωματικῶν δια-
κοινώσεων.

Ἀλλ' ὅποια σοφὴ ἐκ τῆς Θείας Προνοίας
περιπλοκὴ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων! Ἡ
ἀντιζηλία τῶν Μ. Δυνάμεων πρὸς ἀλλήλας
κρατεῖ ἀκουσίως τοὺς ὑπὸ τὴν Τουρκίαν λαοὺς
ἀλυσιδέτους εἰς τὸν ἐπαχθὲ τῶν ὁσμάνων ζυ-
γόν, ἀλλ' αὕτη αὕτη ἡ ἀντιζηλία ἀποτελεῖ
καὶ τὴν ἐγγύσιν τῆς σωτηρίας τῶν μικρῶν
τούτων καὶ ἀδυνάτων λαῶν ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ
αὐτῶν καταποντισμοῦ, ὅστις ἀφεικτος θὰ ἐπ-
ήρχετο, ἐὰν μία ἀποκλειστικῶς τῶν Μ. Δυ-
νάμεων ἀφῆντο νὰ διαρρυθμίσῃ κατ' οἰκίαν
ἀρέσκειαν τὰ πράγματα τῆς ἐλληνικῆς χειρ-
σονήσου.

Τοῦτο ἴδια εἶναι ἐξόχως ἐνθαρρυντικὸν δι'
ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας, τοὺς νομιματάτους κυ-
ρίους τῶν χωρῶν τούτων, νῦν μάλιστα, ὅτε
εἰς τὰς ἄλλας ἡμῶν μεγίστας πολιτικὰς ἀτυ-
χίας προσεπῆλθε καὶ ἡ δεινότης ὅλων τῶν
συμφορῶν, ἡ ἐσχάτη ἀδουλία καὶ ἀναισθησία
τῶν νῦν διοικούντων τὴν χώραν ταύτην.

Μεγά κέρδος διὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ
διεαγόμενον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ ἀ-
γῶνα πρέπει νὰ θεωρηθῇ, ὅτι σήμερον ἀπεκλεί-
σθη ἐς αἰὲ τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Ῥωσίαν νὰ
παρίσταται αὕτη ἡ ἀποκλειστικὴ προστασία
τῶν πιεζομένων χριστιανικῶν λαῶν, ὅτι τοῦ
προσλήματος τούτου, τοῦ διπλωματικοῦ τού-

του τύπου, ὃν κατεσκεύασεν ὁ μέγας Πέτρος
καὶ ὅστις ἀπαρεγκλίτως ἐφημερόσθη ὑπὸ τῆς
Ῥωσίας μέχρι τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στε-
φάνου, τούτου τοῦ ψευδοῦς τύπου ἐξέτριψε πᾶ-
σαν ἀξιοπιστίαν καὶ πᾶσαν ἡθικὴν δύναμιν
αὐτῇ ἡ Ῥωσία, ἀφ' ὅτου ἀναφανδὸν ἐπ' αὐτὴν
ὑπὲρ τῶν Σλαβῶν, τῶν Σέρβων δὴλον ὅτι καὶ
τῶν Μαυροβουνίων καὶ τῶν Βουλγάρων, ἂν
καὶ οἱ τελευταῖοι οὗτοι μόνον τὴν φωνὴν εἶναι
Σλαβοί.

Εἰς τοὺς χριστιανούς τῆς Ἀνατολῆς, πλὴν
τῶν Νοτιοσλαβῶν λεγομένων τούτων, ὑπάρ-
χουσι καὶ ἄλλοι λαοί, τούτων δ' ἀποκλεισθέν-
των ἀπὸ τῶν φροντίδων τῆς Ῥωσικῆς διπλω-
τίας, φανερόν πρόκειται πᾶσιν, ὅτι αἱ ἀντιζη-
λοι τῇ Ῥωσίᾳ δυνάμεις οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέ-
ψωσι τὴν παρὰ λόγον καὶ δίκαιον ἐνίσχυσιν
τῶν πελατῶν αὐτῆς, ὅτι ἡ ἐνίσχυσις αὕτη
οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ κραταίωσις αὐτῆς τῆς Ῥω-
σίας ἐν ταῖς χώραις ταύταις, καθ' ἣς τοσοῦτος
διεξήγαγε μέχρι τοῦδε ἀγῶνας σύμπασα ἡ Εὐ-
ρώπη.

Θὰ ἐκραγῇ ἀφεικτικῶς θάττον ἢ βράδιον,
καθ' ἃ χωροῦσι τὰ πράγματα νῦν, ἡ προαγ-
γελλομένη καὶ ἀναμενόμενη ἀπὸ πολλοῦ θύε-
λα, ἀλλὰ δεινὴ πλάνη καὶ σύγχυσις τῶν πραγ-
μάτων εἶναι τὸ νομίζω, ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ καὶ
οἱ Βούλγαροι, τὰ πρῶτα νέφη τῆς θύελλης,
ἀποτελοῦσι τὴν τε ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος αὐτῆς.

Ἡ ἀμοιβαία τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων
ἐξίς κατέστηεν εὐτυχῶς, ὡς ἄριστα ἐχαρα-
κτήρισεν αὐτὰς ὁ τῶς πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλ-
λάδος κ. Ζαΐμης, τὰς χώρας τῆς ἐλληνικῆς
Χερσονήσου οἰκουμένης σημασίας, παιδιὸν
δ' ὅπως εἶναι καὶ ἐσπευσμένον τῶν ἀνυπομο-
νούτων φόβον ἐλέγχει τὸ νομίζω, ὅτι ἡ τύχη
τῆς Μακεδονίας, τῆς χώρας, ἥτις ἐνέχει ἐν
ἑαυτῇ τὸν πυρῆνα τοῦ ὅλου ἀνατολικοῦ προ-
βλήματος, θὰ κριθῇ διὰ τῶν ἀνάνδρων ἀνσι-
οιργημάτων τῶν συμμοριῶν τῶν Σαράφωφ,
καὶ ἂν ἐν ἐξοπλίξῃ αὐτὰς ἡ ἐπίσημος Βουλ-
γαρία καὶ ἂν ἐν προστατείᾳ αὐτῆς εἰς τὸ βδε-
λυρωτάτον ἔργον τῶν ἡ διπλωματίας τῆς Ἀγιο-
τάτης Ῥωσίας.

Ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ πάντας τούτους τοὺς λό-
γους πρέπει οἱ Ἕλληνες νὰ συλλάβωμεν τὸν
ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας τεινόμενον ἡμῖν δά-
κτυλον αὐτῆς τὸν οὕτω θαυμασίως περιπλέ-
ξαντα τὰ πράγματα καὶ γοργῶς νὰ χωρήσω-
μεν ἐκεῖ, ὅπου ἀγὲι ἡμᾶς, εἰς τὴν ὁδὸν τῶν
ἔργων, τῆς ταχείας παρασκευῆς, ἀρπυνίζομε-
νοι ἀπὸ τοῦ ληθάργου τῶν ποταπῶν παθῶν,
τοῦ ἀμοιβαίου φθόνου, τῆς φιλαχίας καὶ τῶν
ἐλεεινῶν κατ' οἶκον ἐριδῶν.

Ἄν δύναται νὰ ἀκουσθῇ ἡ ἀσθενὴς τοῦ γρά-
φοντος φωνή, ἀποτεινόμεθα πρὸς τοὺς ἐπιφα-
νεῖς πολιτευτὰς τοῦ τόπου τούτου καὶ ποιοῦ-
μεθα ἐκκλησίαν εἰς τὸ στοιχειῶδες τοῦ πατριω-
τισμοῦ τῶν αἰσθημάτων, ὅπως ἀφῆσιν τὰς ὑπο-
κριτικὰς περὶ θεσμῶν κοινοτοπίας καὶ τείνοντες
ἀλλήλους τὰς χεῖρας ἀφιλόπρωτοι καὶ ἀπηλ-
ογμένοι πάσης κενοδοξίας συνταχθῶσι πάν-
τες ὁμοῦ περὶ τὸν ἕνα καὶ μόνον καὶ πάντων
ἄριστον θεσμὸν τοῦ ἀμύνασθαι περὶ πάσης,
διότι ὑπὲρ ταύτης ὁ ἀγὼν πρόκειται σήμερον
συμπᾶσθαι τῇ Ἑλλάδι, ἀλυτρώτῳ τε καὶ ἐ-
λευθέρῳ.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Ἡ ἐν Μακεδονίᾳ διπλωματικὴ στάσις
τῆς Ἑλλάδος.

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Ἡ συναίνεσις τῶν Δυνάμεων εἰς τὰς προ-
τάσεις τῆς Ἑλλάδος περὶ παραστάσεων
ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Σο-
φίᾳ. — Ἡ εὐρωπαϊκὴ διαγωγή τῆς Ἑλ-
λάδος, ἀρνηθεῖς νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ
υἰοθετήσῃ τὰς προτάσεις τῶν Ἀλβανῶν
περὶ ἐξεγέρσεως κατὰ τῆς Τουρκίας.

Ἡ εὐστόχως ἐπικαιρὸς διακοινώσις ἐκείνη τῆς
ἐλληνικῆς κυβερνήσεως, περὶ ἣς ἐπανειλημμένως ἐ-
γένετο λόγος, μικρὸν κατὰ μικρὸν υἰοθετεῖται παρ'

ἀπατῶν τῶν δυνάμεων, μὴ ἐξαιρουμένων μηδ' αὐ-
τῆς τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ῥωσίας, ὧν ἡ μὲν
πρώτη βήτην ἀντέταξεν ἀρνησιν ἅμα ὡς τὸ πρῶ-
τον ἐγένετο αὕτη λόγος περὶ τῶν ἀξιώσεων τῆς
Ἑλλάδος, ἡ δὲ δευτέρα, ἐξ ὅσων ἐξεθέσκειν καὶ
ἐξ ὅσων ἀποδεικνύεται πράττουσα ὑπὲρ τῶν Βουλ-
γάρων, πᾶν εἶχε συμφέρον νὰ μὴ ἴδῃ πραγματο-
ποιουμένην τὴν εὐχὴν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως γίνωσι
παραστάσεις ἰδίᾳ ἐν Σοφίᾳ περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ
ἀνωμαλίας καταστάσεως. Ἀλλ' ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ
δίκαιον τελικῶς πάντοτε καταστρέφουσιν, ὅτε δὲ αἱ
δύο αὗται δυνάμεις εἶδον τὴν μὲν Ἀγγλίαν ἐν αὐτο-
βούλῃ προθυμίᾳ σπεύδουσαν νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν
τὴν εὐχὴν ἐκείνην τῆς Ἑλλάδος, τὴν δὲ Ἱταλίαν
καὶ Αὐστρίαν ἐγκρινούσας προφρόνως πᾶσαν ὑπὸ τὸ
πνεῦμα τοῦτο ἐνέργειαν, διότι καὶ εἰς τὰς τρεῖς ταύ-
τας δυνάμεις ἀπόλυτος ἐγεννήθη πίστις, ὅτι τ' ἀ-
ληθὴ καὶ τὰ δίκαια ἐλέγεν ἡ Ἑλλὰς, ὑποδεικνύ-
ουσα ὡς ἐνοχον τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ταραχῶν τὴν
Βουλγαρίαν μᾶλλον ἢ τὴν Τουρκίαν, τότε ἡγα-
κίσθησαν νὰ ὑποχωρήσωσι καὶ νὰ ἀσπασθῶσι τὰ
προτεινόμενα.

Περὶ τούτων ἀπάντων πληροφορεῖ ἡμᾶς αὐθεν-
τικώτατα τὸ ὑπ' ἀριθ. 152 τῆς 17 Μαρτίου 1902
ἔγγραφο τοῦ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας
πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν μαρκήσιον
Λάνδωνα.

Ἰδοὺ τί λέγει ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ ἐν ἀκριβεῖ
περίληψιν.

«Ὁ κ. Ζαΐμης μ' ἐπληροφόρησε σήμερον, δι'
ἑμαθὲ παρὰ τοῦ ἐν Βερολίῳ ἐπιτετραμμένου τῆς
Ἑλλάδος, δι' ἡ κυβερνήσεως τῆς Α. (γερμανικῆς)
Μεγαλειότητος δὲν ὁ ἀπεκρίνετο ἰδίᾳ περὶ τῆς συ-
σκέψεως τῶν ἐν Κων/πόλει πρέσβων, ὅπως γίνω-
σιν αἱ δέουσαι παραστάσεις ἐν Κωνσταντινουπόλει
καὶ Σοφίᾳ.

» Ἐράρη (ὁ κ. Ζαΐμης) εὐκρινῶς ἐπὶ τούτῳ ἐν
τῷ συμφέροντι τῆς εἰρήνης καὶ τῆς τάξεως, ἑμαθὲ
δ' ἡ δὲ ἐν Σοφίᾳ, δι' οἱ ὑποκρινόμενοι τῶν ταραχῶν
ἀπέβαλον μέρος τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνης.

» Ὅτε ὁμολογῶν εἰς ἐμὲ τὴν 12, εἶχε λάβει τη-
λεγράφημα ἐκ Πετροπόλεως, ἀναγγέλλον τὴν
ἀπόφασιν τῶν κυβερνήσεων Ῥωσίας καὶ
Αὐστρίας πρὸς λήψιν μέτρων ἐν Κων/πό-
λει καὶ Σοφίᾳ.

Οὐδὲ περιωρίσθη ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις νὰ κατα-
στήσῃ γνωστὰς τὰς βδελυρίας τῶν ἐπισήμων προ-
σταυμένων βουλγαρικῶν κομιτῶν εἰς τὰ ἀνατο-
λικὰ τῆς Εὐρώπης ἀπ' εὐθείας διὰ τῶν παρ' αὐ-
τοῖς ἀντιπροσώπων αὐτῆς, ἀλλὰ παρέσχε τὰς πλη-
ροφoρίας ταύτας καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐν Κων/πό-
λει ἀντιπροσώπους τῶν Μ. Δυνάμεων ἄριστα εἰ-
δυῖα, ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ πρέσβεις τῶν Δυ-
νάμεων οἱ ἐν Κων/πόλει εἶναι οἱ ἐνδείκνυμενοι ὑπὸ
τῶν Δυνάμεων πρωτόκλητοι δικασταὶ τῆς ἀκανώ-
δους μακεδονικῆς διαφοράς. Τοῦτο μανθάνομεν ἐκ
τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1902 ἐγγράφου πρὸς τὸν
μαρκήσιον Λάνδωνα τοῦ ἐν Κων/πόλει Ἀγγλοῦ
πρεσβευτοῦ Ὀκονορ λέγοντος.

«Ὁ Ἕλληνας πρεσβευτὴς μ' ἐπισκέφθη χθὲς καὶ
μοι ἀρῆκεν ὑπόμνημα περὶ τῆς ἀνυποφορῶς κατα-
στάσεως, εἰς ἣν περιήγαγεν ἡ ἐνέργεια τῶν βουλ-
γαρικῶν κομιτῶν τοὺς κατοίκους τῆς Μακεδο-
νίας, ἐν ᾧ βεβαιούται ἀριθμὸς τῆς κακοσυρρημάτων
πρὸς ἀπόδειξιν, δι' τὰ κομιτὰ ταῦτα ἐπιδιώ-
κουσι τὴν ἐκφόρῃν τῶν κατοίκων.

» Δαμνῶν τὴν τιμὴν νὰ ἐγκρίσω ἀντίγραφον
τοῦ ὑπομνήματος πρὸς γνῶσιν τῆς ἐμετέρας ἐξο-
χότητος.»

Αὐτοχρήμα βαρυσήμαντον ἐκ πολλῶν ἀπόψεων
εἶναι τὸ κάτωθι παρατιθέμενον ἔγγραφο τοῦ ἐν
Ἀθήναις πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας Ἐτςερτον πρὸς
τὸν μαρκήσιον Λάνδωνα ἀπὸ 7 Μαΐου 1902 καὶ
ὑπ' ἀριθ. 207. Εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ σχολιάσωμεν
εὐρύτερον τὸ ἔγγραφο τοῦτο νῦν μάλιστα, ὅτε αἱ
ἐκφρασεῖς διαδέχονται τὰς φιλοφρονήσεις με-
ταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, συμβάσεις ὑπογρά-
φονται καὶ μὲν ἐπὶ ἀσφαλείᾳ ὁμοθυμαδὸν ὑπὸ τῆς
ισχυρᾶς αὐτοκρατορίας πρὸς τὴν ἀνισχυρὴν Ἑλ-
λάδα. Εἰς ἡμᾶς οὐδεμία ἀπομένει ἀμφιβολία, ὅτι
ὅλοι αὗτοι αἱ τουρκικαὶ τρυφερότητες κύριον ἔχουσι
λόγον τὴν ἀνάγκη τῆς Τουρκίας, ὅπως μὴ ἐπαυ-
ξήσῃ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς καὶ ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὰ
πρὸς μεσημβρίαν ὁμόρᾳ τῆς μέχρι οὐ μόνον κατὰ
Βουλγάρων ἀφιμένη καὶ συντρέχουσα τοῦτος ἀνα-
λῶν τὴν ἀγένητον αὐτῆς στάσιν κατὰ τῆς Ἑλλά-
δος καὶ ἀρχίσῃ διὰ τῶν αἰώνων σφεδουδικῶν καὶ
αὐθαριστῶν ἐκμηδενίζοντα τὸ κύρος τῶν ἀπὸ συνα-
φθεῖσιν συμβάσεων. Καίτοι καὶ αἱ ἀλλοθι καὶ νῦν
εἶτι, ὅτε μέλι καὶ γάλα πρὸκειται ἐκ Βουλγαρίας
τοῖς Ἑλλησιν, οὐδεμία κατεβλήθη προσπάθεια παρὰ
ταῖς κατὰ τόπους ἀρχαῖς, ὅπως αὗται παύσωσι
πιεῖσαι τοὺς Ἕλληνας, ἐκταπῶσιν τὴν πρὸς
αὐτοὺς προαιωνίαν δυσπιστίαν καὶ φέρωνται μετ'
εὐκρινείας ἀνυποκρίτου καὶ τῆς δέουσης εὐθυδι-
κίας. Ἀλλὰ πόσον πεπληγμένη εἶναι ἡ δοξασία
τῆς Τουρκίας ὑπολαβανούτης τὴν Ἑλλάδα το-

σοῦτον ἀδύνατον, ὅσον καὶ τὴν Βουλγαρίαν, εἴθρμ-
μάτιστον καὶ εὐκατάβλητον, διότι ἐν στρατιωτικῇ
εὐρίσκειται ἀδυναμία, ἀποδεικνύει τὸ ἔγγραφο
τοῦτο, ἐν ᾧ παρίσταται ἡ ἡθικὴ ἐπιβολὴ καὶ τὸ
κύρος, ὅπερ ἐξακτῆ ἡ μικρὰ Ἑλλὰς οὐ μόνον παρὰ
τοῖς πολυαριθμοτάτοις Ἑλλησιν ὑπηκόοις τοῦ Σουλ-
τάνου, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῷ ὁμίονοι καὶ ἀνοστή-
κτω μὲν, ἀλλ' ἀνδρείῳ λαῷ τῶν Ἀλβανῶν. Πρέ-
πει ἀπὸ τοῦδε νὰ κατανοηθῇ ἐν Τουρκίᾳ, ὅτι ἡ
μόνη ὁδός, ἥτις θὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτῇ ἀδιατάρακτον
τὴν φιλίαν τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς εὐλι-
κρινείας καὶ τῆς εὐθύτητος, εὐθύτητος, ἥς ἀπα-
γνώριστα καὶ ἐμρανέστατα δειγμάτια ἐδωκεν αὕτη
ἡ Ἑλλὰς κατὰ τοὺς κινδυνώδεις μάλιστα τούτους
χρόνους. Πλάνη κολοσιζαία μισγῶν διὰ τὴν Τουρ-
κίαν ἐγκλισίοντα κινδύνους, ἔστι, ἂν ἐκνεύθῃ εἰς
τὰς παλαιὰς τῆς τριβῆς ἀθετούσας τὰς ἐπαγγελίας
καὶ τὰ ῥήτα συμβόλαια, ἅμα ὡς οἱ ἄλλοθεν κίν-
δυναι ἐκλίπωσιν, διότι μόνη ἡ Ἑλλὰς ἐξ ὅλων
τῶν κρατῶν τῆς ἐλληνικῆς Χερσονήσου, ἡ τελείως
ἀσύντακτος στρατιωτικῶς νῦν διατελοῦσα ἔχει τὴν
μακρικὴν βάρδην, ὅταν θελήσῃ, νὰ καταστήσῃ ἀμφι-
βολὴν τὴν ὑπαρξίν τῆς Τουρκίας ἐν ταῖς Εὐρωπαϊ-
καῖς αὐτῆς κήσεσιν ἀλαλβανούσας τὴν πρωτο-
βουλίαν τῆς ἐξεγέρσεως Ἀλβανῶν ἅμα καὶ Ἑλλή-
νων. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἀρκεῖ μόνον πρὸς τὴν στενὴν
ταύτην φιλίαν. Προσπατεῖται ὁριστικῇ τῶν Τούρ-
κων ἀπόφασιν νὰ εἰσαγάγῃσιν ἀνθρωπίνως ἀνεκτὴν
διοίκησιν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ νὰ ἀναγνω-
ρίσωσιν, ὅτι ἐπὶ μακρὸν πλέον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ
παραταθῇ ἡ ὑβρις, ὅχι ἐκ τῶν λόγων μόνον ἰσορρε-
ουσα, ἀλλ' ἡ ἐκπηδῶσα ἀπὸ τῆς οὐσίας τῶν πραγ-
μάτων, ἡ ὑβρις ἡ διαρκούσα τοῦς ὑπηκόους εἰς μου-
σλήμ καὶ γκισούρ.

Εὐκρινεῖς φίλοι τῆς εἰρήνης δὲν ἐδέχθημεν οἱ
Ἕλληνες τὰς προτάσεις τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλβανικοῦ
γένους περὶ ἐξεγέρσεως κατὰ τῆς Τουρκίας, ὅχι
ὅπως περιποιηθῶμεν ἀπλῶς αὐτήν, ἀλλ' ὅπως μὴ
συμμάχῳμεν πρὸς τὸν βουλγαρικὸν ἀγῶνα, ὅστις
εἶναι ἀγὼν βρβαρότητος καὶ αἱμάτων. Τὶ ἀπὸ
τῆς πρώτης στιγμῆς ἠδυνάτο νὰ συμβῇ, ἂν ἡ Ἑλ-
λάς εὐλόκως ἔτεινεν οὖς πρὸς τὰς προτάσεις τοῦ
Ἀλβανικοῦ, δύναται νὰ κατανοήσῃ εὐλόκως τὴν Τουρ-
κίαν. Ἀλλ' εὐλόκως ἐπίσης πρέπει νὰ κατανοήσῃ,
ὅτι οὕτω προσηγήθημεν ὅχι ἐξ ἀδυναμίας, ἀλλ' ἐκ
τοῦ ποθοῦ νὰ μὴ διαταράξωμεν τὴν εἰρήνην τῆς
Εὐρώπης καὶ ἐκ τῆς ἐλπίδος, ὅτι ἐν τῷ ἴδιῳ αὐτῆς
συμφέροντι ἡ Τουρκία θὰ εἰσαγάγῃ ἐν ταῖς εὐρω-
παϊκαῖς αὐτῆς κήσεσιν τάξιν πραγμάτων, ἐξασφα-
λίζουσαν τὰ δίκαια τὰ στοιχειώδως ἀνθρώπινα εἰς
τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀποτελοῦσι τὴν μίαν ἀποψιν τοῦ
ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ θέματος. Ἡ ἄλλη δεικνύει
καὶ πάλιν τὴν βουλγαρικὴν ἀτίμιαν. Ἐγνώσθη, ἀδία-
φορον πως, ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ ἀπετάθησαν ζητοῦντες
τὴν σύμπραξιν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Τουρκίας.
Ἐσπευσαν ἀμέσως νὰ συκοφαντήσωσιν αὐτὴν παρι-
στάντες, ὅτι καὶ συνήνεκεν ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν τοιαύ-
την ἐνέργειαν. Ἀλλὰ διὰ τῶν πραγμάτων ἀπέδει-
ξεν ἡ Ἑλλὰς τὴν χρηστότητα καὶ τὴν εὐκρινείαν
τῆς διαγωγῆς τῆς, τοῦθ' ὅπερ ὁμολόγησε καὶ αὐ-
τὸς ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Ρι-
φάκτ βέης.

Τὸ ἔγγραφο τοῦτο, ὅπερ λέγει πολὺ πλεότερα
καὶ τῶν ἀνωτέρω σχολίων, καὶ ὅπερ ἀποτελεῖ ἀληθὴ
τίτλον τιμῆς διὰ τὴν κυβέρνησιν Ζαΐμη, ἔχει ὡς
ἐπεται:

«Δόρδε μου,

» Ὁ κ. Νικόλαος Ὀκονορ (πρεσβευτὴς τῆς Ἀγ-
γλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει) μὲ ἐπληροφόρησε κατὰ
τὸν τελευταῖον μῆνα, δι' προτάσεις τινεῖς, ὡς ἐγνώ-
σθη, ἐγένοντο ὑπὸ ἀρχηγῶν Ἀλβανῶν πρὸς τὴν
ἐλληνικὴν κυβέρνησιν. Ἐκ τούτων λαβὼν ἀφορμ

Ἡ Σουλτανική ἀμνηστία πρὸς τοὺς Νεο-
τούρκους καὶ Ἀλβανούς στασιαστές. —
Ἡ παράδοσις τοῦ Μαλλὴκ βέν. — Τίνα
τὰ αἷτια τῶν στάσεων τούτων καὶ τὴ πρὸς
αὐτὰ τὰ ἔθνη τῶν Ἀλβανῶν ὄνειρα. —
Πῶς κατατέλλονται αἱ τοιαῦται τῶν Ἀλ-
βανῶν ἐξεγέρσεις. — Φορολογικαὶ πιέσεις
καὶ παρανομίαι ἐν Ἡπείρῳ.

Ὁ ἕτερος τοῦ « Ἀγῶνος » ἀνταποκριτὴς
ἐπέστειλεν ἡμῖν ἐξ Ἀρτης τὰ ἐπόμενα.

Ἡ χορηγία γινικὴ παρὰ τοῦ Σουλτάνου ἀ-
μνηστία εἰς τοὺς ἐπὶ πολιτικοῖς ἐγκλήμασι κατη-
γορουμένους Νεοτούρκους καὶ Ἀλβανούς συμπεριέ-
λαβε φυσικῇ τῇ λόγῳ καὶ τὸν γνωστὸν Μαλλήκ
μπέν τὸν θανάσιμον προσωπικὸν ἐγκλὸν τῶν βέ-
δων Κλεισούρας καὶ τοῦ πρώην ἀρχηγοῦ τῆς χω-
ροφυλακῆς Ἰωαννίνων Ἑσσάτ πασά. Ἐν τούτοις ὁ
βένος οὗτος περὶ τοῦ οὐοῦ ἐχῶν γραφὴ τόσα καὶ
τόσα ἐν τῇ ἡμέτέρῳ καὶ τῇ Εὐρωπαϊκῇ τύπῳ
καὶ μονοῦ εἰσεωρήθη ὡς ὁ ἀναμνηστικὸς Μισίας
τῆς Ἀλβανικῆς Παλιγγενεσίας ὑπὸ τινων ὑπὲρ τοῦ
δὸν/θερμοκραφῶν πολιτικολόγων καὶ αἰτοῦ ἀμνηστευ-
θεὶς ἐξηκολοῦει νὰ περιφέρηται ἔκτοτε ἀνυπότακτος
ἀνὰ τὰ ὄρη τῆς Φράσσας καὶ τῆς Πρεμετῆς· εἰ
καὶ μὴ δίδων οὐδὲν σημεῖον τῆς ἐπαναστατικῆς (·)·
καὶ ἐθνικῆς δράσεώς του. Καὶ αὐτὴ ἡ εἰς περιωπὴν
εὐατέρου τινος Καστριώτου ἀναχθεῖσα πολεμικὴ (·)
φύλη αὐτοῦ δὲν ἐπέζησε πλέον τῆς δράσεώς του
καὶ ἤδη ὁ Μαλλήκ ὁ Μάλλιος παραδίδεται εἰς τὰς
ἀρχὰς Πρεμετῆς, ὅπου ἐνθαλῆται ὡς λέγεται εἰς
Ἰωάννινα, ὅπως ὑποβάλλει τῷ Βαλῇ τὰ σέβη του.
Περὶ τὴν νὰ προσθέσῃ τις, ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία
θελεῖ τελεῖσθαι διὰ διορισμοῦ τινος τοῦ Μαλλήκ μπε-
νι ἀπονομῆς αὐτῷ πολιτικοῦ τινος βαθμοῦ (βου-
μπέ) ἡ παρασκήνου κατὰ τὴν συνήθειαν. Ἐάν καὶ
ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ
πῶς καὶ τι, δύναται βεβαίως νὰ πιθανολογήσῃ χω-
ρὶς νὰ εἴη πολὺ μακρὰν τῆς ἀληθείας ποῖας σοβα-
ρότητος ἀξία πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὑπὸ ἐποψίν ἐπι-
ζητούμενης δὴν αὐτονομίας καὶ ἀποχωρισμοῦ ἀπὸ
τοῦ λοιποῦ σώματος τοῦ Τουρκικοῦ κράτους, τὰ
ἐνστάδια τὰν παρὰ τὰ Σερβοαυστριακὰ σύνορα
Γεγάληδων, μὲ ὅσην προθυμίαν καὶ καλὴν θέλησιν
καὶ ἀν' ἐπιεικύνουσιν οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ μεγα-
λοποιῶσιν αὐτὰ καὶ παραδοκῶντες νὰ ἀλιεῦσιν
εἰς ὅλα νερά. Παρὰ τοῖς Τουρκαλβανοῖς λίαν ἀμφί-
βολον εἶναι, ἐάν εἴη νὰ δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος ν'
ἀναπτυχθῇ ἐθνικὴ ἡ ἰδιαίτερα ὀντότης ἰδέα ἄλλη
πλὴν τῆς τοῦ Ἰσλάμ. Ἀντὶ τοῦτο ἐν πῖθῳ ἀναί-
δων οἱ προσπαθοῦντες νὰ ἐνσπείρουν παρ' αὐτοῖς
ἄλλας ἰδέας. Δὲν ἀρνούμεθα, ὅτι παρὰ τοῖς Ἀλ-
βανοῖς ὑπάρχουσι μετὰ τῶν τὰ πρώτα φερόντων
καὶ ὀλίγοι τινὲς οἱ διὰ προσωπικοῦς πάντως λόγους
δυσχερῆσταινοι κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ καθεστώτος,
ἀλλὰ καὶ διὰ τούτους ἡ πολυτροπος καὶ πολὺμητις
Τουρκικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὰ μέσα
τῆς εἰς εὐπειθειαν ἀναγωγῆς ἐκείνων εἰς τὰ τῆς
ἀλωπεκῆς εἴτε καὶ τῆς λεοντῆς ἐν ἀνάγκῃ. Τὸ
παράδειγμα τοῦ Μαλλήκ εἶναι ἀκούωνος χαρακτηρι-
στικὸν τοῦ τε ἀτόμου καὶ τῆς φυλῆς.

Ἀντιθέτως πρὸς ὅ, τι συμβαίνει πρὸς τὸν ὡς ἐπ-
αναστάτην διαφημισθέντα Μαλλήκ γίνεται πρὸς τὸν
ἐκ τῶν ἀδελφῶν Κλεισούρας Μωχαμέτ μπεν.
Οὗτος καίτοι ἀμνηστευθεὶς ἐπίσης μετὰ τῶν λοιπῶν
εἰσίσταται εἰς τὴν Ἰωαννίνων καὶ ὑπὸ ἀστυνομί-
κην ἐπιτήρησιν μὴ λαβὼν τὴν ἀδειαν τῆς οἰκαδὲ
ἐπιστροφῆς.

Μία τῶν πληγῶν τῶν μαστιζουσῶν τὸν ἀγροτι-
κὸν τῆς Ἡπείρου πληθυσμὸν ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ἡ
μέθοδος τῆς εἰσπράξεως τῆς δεκάτης καὶ τοῦ προ-
κατονομίου (τζιελέ) ἥτις διδίδε ἀφορμὴν καὶ γενε-
σιν εἰς παντὸς εἶδους καταχρήσεις ἐκ μέρους τῶν
ἐντεταλμένων τὴν εἰσπράξιν τοῦ ἐπαχθεσάτου τοῦ-
του φόρου ὑπαλλήλων. Πᾶς τις ἠδύνατο νὰ ἐλπίσῃ,
ὅτι συμφῶνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν ἐπαγγελλομένων
μεταρρυθμίσεων, ἔστω καὶ ἀτελεσάτων καὶ κατὰ
σικὰν ἐφαρμοζομένων, θὰ ἐπὶ ἤρχετο βελτιώσις τις
ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τοῦλάχιστον
καὶ αὐτοῖς τῶν διαφοροτρόπως λαμβανουσῶν χω-
ραν καταχρήσεων. Δυστυχῶς ὅμως τὰ πράγματα
ἀπεδεικνύουσιν ὅπως τὸναντίον. Οἱ ἀποσταλέντες
πρὸς ἐξελέγχιν τῆς γενομένης καταμετρήσεως τῶν
αἰγοπροβάτων ὑπαλλήλοι (τὰ αἰγοπροβάτα πληρώ-
νουν 4 1/2 γροσια ἐτησίως κατὰ κεφαλήν ἡ μίαν
δραχμὴν καὶ ἐξήκοντα λεπτά εἰς ἑλληνικὸν τρέχον
νόμισμα) μετέβησαν εἰς διάφορα μέρη τοῦ καζᾶ
Ἰωαννίνων ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῆς δικαιοδοσίας των,
καὶ αὐθαίρετως ἐπέτασαν εἰς διαφόρους ποιμένας
(Ζιτσης, Πογδόρηνους κτλ.) νὰ δηλώσωσι τὰ ἀπο-
κρυφθέντα δὴν ὑπ' αὐτῶν πρόβατα. Ἀρνούμεθα
δὲ τῶν ποιμένων νὰ συμμορφωθῶσι ταῖς ἀδικαιολο-
γήτοις ἐκείνων διαταγαῖς, ἄλλους μὲν εἰδεραν, ἄλ-
λους δὲ διέταξαν νὰ ἀπαχθῶσιν εἰς Ἰωάννινα, ἀφοῦ
ἐκ τῶν ὀλιγώτερον ἀνεκδότων ἐφορολογησαν πρὸς
ἴδιον ὄφελος ὅ, τι ἠδυνήθησαν, τοὺς ἀπαχθέντας δὲ
εἰς Ἰωάννινα μετὰ τῶν ποιμνίων αὐτῶν ἐξήσαν εἰς
τὰς παρὰ τὸ Διοικητήριον φυλακὰς, αἵτινες παρεί-
χον τὸ μοναδικὸν ὅσον καὶ περιέργον ἔαμα τῆς ἐν
αὐταῖς κρατήσεως ἀνθρώπων μετ' ἀλλήλων αἰγο-
προβάτων. Δὲν ἀρνούμεθα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δικαι-
οῦται νὰ εἰσπράξῃ τὸν νόμιμον αὐτῇ, φόρον· δὲν
ἀρνούμεθα, ὅτι ποιμένες τινες πιθανὸν νὰ ἀπέφυγαν
μέρος τῶν ποιμνίων αὐτῶν, ἵνα ἀποφυγῶσι τὴν
πληρωμὴν τοῦ φόρου. Ἀλλ' ὁ νόμος προβλέπει τὰς
συνεπείας, τῆς παραβάσεως αὐτοῦ δι' ἐπιβολῆς προ-
στίμου καὶ ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς τούτου δι'
ἐν ἡ δ' ἄλλον λόγον διὰ δημοπρατήσεως τῶν αἰ-
γοπροβάτων διὰ κατασχέσεως αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ

πιν δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ Α.Ε.
δ' Γ. Διοικήτης δὲν θὰ παρίδῃ νὰ διατάξῃ ν' ἀπο-
δοθῇ τὸ δικαίον εἰς τοὺς ἀδικουμένους ποιμένας καὶ
ὅτι θὰ προνοήσῃ περὶ τῆς προλήψεως εἰς τὸ μέλλον
ἐνδεχομένων παρεκτροπῶν.

ΑΙ ΕΞΑΙΡΗΤΙΚΑΙ ΦΙΛΟΦΡΟΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΕΠΙΤΕΤΡΑΜΜΕΝΟΝ

Πῶς ἐπὶ πλὴν ἡ ἀμεσος κύρωσις τῆς ἐμ-
πορικῆς συνθήκης. — Ἡ δεξιὰ ἐνέργεια
τοῦ κ. Ποττέν.

Ἰδιαίτην αἰσθανόμεθα χαρὰν δυνάμενοι σῆ-
μερον πρεπόντως νὰ ἐξάρωμεν τὴν δεξιωτήτην
ἐνέργειαν τοῦ τέως ἐν Κων/πόλει ἐπιτετραμμένου
τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀρμ. Ποττέν ἐν τῇ κυρώσει τῆς ἡδὴ
συνομολογηθείσης ἐμπορικῆς συνθήκης. Τὸ μεταβάλ-
λειν τὰ πράγματα δὲν εἶναι πάντοτε ἀδύνατον
ἔργον, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἐπωφελεῖσθαι αὐτῶν προσφῶς
καὶ ἐπικαιρῶς εἶναι εὐκατόρθωτον.

Τὰ αἷτια τῶν αἰφνιδίως φιλικωτάτων καταστα-
σῶν σχέσεων Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος εἶναι γνω-
στότατα εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας. Ὁ ἡγε-
μὼν τῆς γείτονος χώρας, οὐ οὐδεὶς ἡμφισβήτησε
τὴν διπλωματικὴν περιποίησιν, ἐνόμισε συμφέρον τοῦ
κράτους του νὰ στρέψῃ εὐμένεστα πρὸς τὴν Ἑλ-
λάδα. Τῶν τάσεων τούτων μετὰ σπανίας διαγωγῆς
διέκρινε τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἐλαστικότητα ὁ κ.
Ποττέν, ἄριστα δ' ἐπωφελήθη ἐκ τῆς πρώτης δι-
θέσεως αὐτῷ εὐκαιρίας. Καὶ τοιαύτη δὲν ἐβράδυνε
νὰ δοθῇ αὐτῷ.

Τὴν Παρασκευὴν, 28 Μαρτίου, ἐγένετο δεκτὸς
εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῇ Α.Α. τῷ Σουλτάνῳ, τοῦθ'
ὅπερ ἀποτελεῖ ἐντελὲς ἐξαιρετικὸν γεγονός· διότι
οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἄλλ' ὡς γραμματεὺς τῆς ἑλλη-
νικῆς πρεσβείας καὶ χρεὶ ἐπιτετραμμένον ἐκτελὼν
ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν, πολλὰκις μάλιστα καὶ
αὐτοὶ οἱ πρέσβεις ἡμῶν ἀνέμενον ἐπὶ μῆνας ὁλοκλή-
ρους νὰ ἴδωσι τὸ πρόσωπον τοῦ Χαλίφου. Πρωτο-
φανὼς ἄδρος καὶ διαχτυκώτατος, δύναται τις εἰ-
πεῖν, εἰδείθη τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Σουλτάνος.
Ἐκάθισε παρ' ἐκτὸς τῶν ἐπιτετραμμένων τῆς Ἑλ-
λάδος, πρὸς ὃν σουλτανικὰ σιγὰρα καμπίνεσσιν ἐν-
διελέχθη μετ' ἐκτάκτου προσπείσεως καὶ ἀξιοπρό-
κατος. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβὲς ταύτην ἐπέδειξε ὁ
Ἕλλην διπλωματικὸς ὑπαλλήλος ὅλην τὴν αὐτό-
χρημα διπλωματικὴν ψυχραιμίαν του καὶ ἐπωφε-
λήθη τῆς λαμπρῆς εὐκαιρίας νὰ ἀποσπάσῃ παρὰ
τοῦ Σουλτάνου τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι θὰ ἐξεδίδε παρ-
αυτὰ ἱρὰδὲν διατάσσοντα τὴν κύρωσιν τῆς μονογρα-
φηθείσης ἐμπορικῆς συνθήκης καὶ τὴν ἐν Ἀθήναις
ὑπογραφὴν αὐτῆς. Τοῦτο δὲ καὶ ἐγένετο. Τὴν ἐπι-
οῦσαν ὁ Σουλτάνος τηρῶν τὸν βασιλικὸν του λόγον
ἐξέδωκε τὸν ἱρὰδὲν καὶ οὗτο ἀποτελεῖ εἶγμα τι-
μῆς καὶ ὑπερφανείας διὰ τὸν Ἕλληνα ἐπιτετραμ-
μένον, ἂν τις μάλιστα ἀναλογισθῇ, ὅτι ἡ ῥωμαϊκὴ
κυβέρνησις, καίπερ πρὸ ἔτους μονογραφηθείσης τῆς
ἐμπορικῆς αὐτῆς συνθήκης, δὲν κατώρθωσεν εἰσεῖ-
ναι ἐπὶ τὴν τὴν ἐπικύρωσιν τῆς.

Τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς ἐχαράξαμεν ἐρεῖ-
σθέντες εἰς ἀκριβεῖς καὶ ἀξιοπιστοτάτας πληροφο-
ρίας ἐκτάκτου ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ ἐν Κων/πόλει.
Διττῶς δὲ χάριζον ἐπὶ τούτῳ. Πρῶτον μὲν καὶ κυ-
ριώτατον, διότι τῶν πραγμάτων παρέχοντες εἰς
τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τὴν πίστιν, ὅτι ἡ ἀδύ-
νατος Ἑλλάς δὲν στερεῖται ὑπαλλήλων ἐξῆς νὰ
τὴν ὑπηρετήσῃ πρεπόντως εἰς τὰ μέγιστα αὐτῇ·
συμφέρουσα· δεύτερον δὲ, διότι τὰς περὶ τοῦ διπλω-
ματικοῦ τούτου ὑπαλλήλου ἐκαστοτε κρίσεις τοῦ
« Ἀγῶνος » οὗτω λαμπρῶς ἀπέδειξαν τὰ πράγματα
στηριζομένης εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ ὅχι εἰς τὴν με-
ροληψίαν.

Θὰ χαρῶμεν πολὺ, ἂν θηλουμέναις τινὰς μεταβο-
λὰς ἀφορώσας εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ἐν Κων/πόλει
ἑλληνικῆς πρεσβείας ἰδωμεν πραγματοποιούμενας.
Διότι ἀληθὲς ἀνισοκαλῆς εἶναι ἡ μέριμνα τοῦ ὑπουρ-
γεῖου τῶν Ἑξωτερικῶν συγκεντρώσαντος ἐν Κων-
σταντινουπόλει τοὺς ἀρίστους διπλωματικούς ὑπαλ-
λήλους Ι. Γρυπάρην, Α. Ποττέν, Ναοῦμ, Τζορμ-
παζόγλου, ὡσεὶ μὴ ὑπῆρχον καὶ ἄλλαχού τὰ μέλι-
στα ἐπείγουσαι ἀνάγκαι.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Αἱ πανάγαι ἡμέραι τῶν παθῶν τοῦ Σωτήρος
καὶ τοῦ Μεγάλου Πάσχα διήλθον ἐν Ἀθήναις ἐν
πρωτοφανεῖ τάξει καὶ ἡσυχίᾳ, ἀφῆθη δ' ὁ κόσμος
νὰ ἐορτάσῃ αὐτὰς μετὰ τῆς προετοιμῆς κατανύξεως
καὶ εὐλαθείας, ὅσα δυνάει τὰς καρδίας παντὸς τοῦ
ἑλληνικοῦ κατὰ τὰς πανσέπτους ταύτας ἡμέρας. Ἡ
ἀστυνομία Ἀθηνῶν εἰδείθη κρεῖττον ἐαντὶς, αἱ
φιλότιμοι δ' αὐτῆς προσπάθειαι πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ
βαρβαροειδοῦς ὄθλου τῶν πυροβολισμῶν καὶ τῆς
ἀναφλέξεως κροτῶν, τοῦ μηδεμίαν σχέσιν ἔχον-
τος πρὸς τὰς ἱερὰς καὶ ἁγίας τῆς Χριστιανισ-
μῆς ἐορτὰς, τοῦ κατασιλοῦντος μάλιστα αὐτὰ, ἐ-
στέφοντο κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ ἐπιτηδεύων Ἀν-
δρῶν καὶ ἡσυχίας, ἐάν ἡ ἀσθηρὸτης ἡ ἐφευρετικὴ τη-
ρηθῇ, τὸ βάρεον ὄθλου θὰ ἐκρίζωθαι τέλει καὶ
αἱ Ἀθῆναι, ἡ ἐνεστώσα τοῦ Πανελληνίου πρωτεύ-
ουσα, θὰ καταστῇ τόπος προσκυνήματος οὐ μόνον
τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἀδελφῶν τῶν οἰκούντων τὰς
ἀπεράντους ἐνθες καὶ ἐνθες ἀπὸ τῶν Ἀγίων,
ἀλλὰ καὶ τῶν ξένων αὐτῶν, εἰς οὓς ἀλυσμονήτους
καταλείπονται ἀναμνήσεις αἱ σεμνόνταται τελεαὶ τοῦ
Ἑπιταφίου καὶ τῆς Ἀναστάσεως. Ἀλλ' οἱ ἀδελ-
φοὶ ἡμῶν οἱ ἀδελφοὶ ἰδίᾳ ἐντυφῶνται ἐν κατα-
νύξει ὁθησκυτικῇ καὶ πατριωτικῇ ἐνθουσιασμῷ
κατὰ τὰς πανσέπτους ταύτας ἡμέρας παρεντιμώ-
μενοι ἐν Ἀθήναις. Τὸν ἐπιτάφον δὲν συνοδεύουσι
Τούρκων στρατιωτῶν περιπολῶν, οὐδ' ἐν φόβῳ
κλεισιν, ἀλλ' ἐν ἐπαίθῳ ὑπὸ τὸν γλαυκὸν τῆς
Ἑλλάδος οὐρανὸν χριστιανοὶ στρατιῶται ὑπὸ μά-
λης κρατοῦντες τὰ ὅπλα θαυροφύλου καὶ περιχα-
ρεῖς ἀνεγείρουσι τὰ ὅπλα ἐκείνα ἅμα τῷ σαλπί-
σμῳ τῆς κομποσπηστῆς Ἀναστάσεως, ἐν ᾧ συγχρό-
νως χαρμόσυνον κροτοῦσι τὰ τηλεβόλα, ἀνυψοῦνται
αἱ σημαῖαι καὶ ἐφθρόνουν σαλπίσματα προαγγέλ-
λουσι τὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἄφειν τῶν Βασιλέων
καὶ τῶν πριγκίπων εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ
βασιλεὺς καὶ βασιλῆς ὡς καὶ τὸν αὐτὸν λα-
τρεῖται Θεὸν. Τίς μὴ ἀνυψήσας νὰ ζήσῃ ἡ νὰ
γεννηθῇ ὑπὸ τὸν συννεφώδη τῆς δουλείας οὐρανὸν
δύναται καὶ νὰ φαντασθῇ κἂν τὴν ἱερὰν, τὴν μυ-
χίαν, τὴν ἀπεργαστικὴν συγκίνησιν τῶν ἀνθρώπων
ἐκείνων, οἵτινες ἐξ Ἰωνίας, ἐκ Κάριας, Ἀνκίας, τοῦ
Ἑλλησπόντου, τοῦ Θρακικοῦ πελάγους ἀνὰ ἐκα-
τοντάδας περιέρχοντο τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν καὶ
εἰς ἔχει τόσην ποιητικὴν δύναμιν ν' ἀπεικονίσῃ ἐπ-
ακριβῶς τὰ αἰσθητά πολλῶν ἐξ αὐτῶν, οἵτινες
ἅμα ἀποθέσαντες εἰς τὴν προκυμάλαν τοῦ Πειραιῶς
κατελήφθησαν ὑπὸ ἀκατασχέτων λυγμῶν, κλαίον-
τες χωρὶς καὶ αὐτοὶ νὰ γνωρίζωσι διὰ τί, διότι κυ-
ριολεκτικῶς οὐτε ἄλλως λήψης, οὐτε ἄλλως χαρᾶς
δάκρυα εἶναι ἐκείνα, ἀλλ' ἐκπλήουν μάλλον, τοῦ συν-
αισθημάτων, δὲν ζυμώνονται μὲ τὸ αἶμα τῆς δού-
λης τῶν ἐνεστώτων κακῶν καὶ ἐξ οὗ βλαστάνουσι
τὰ ἄνθη τῆς ἐπὶ τῷ μέλλοντι ἐφρουρῆσης.

Ἀτὴν τὴν ἡμέραν καὶ ἀδυνατοῦσαν ἀπόλαυσιν
τῶν ἐορτῶν τούτων ἐξοφάλοισι κατὰ τὸ μᾶλλον
καὶ ἦτον εἰς τὴν τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς ξένους
τῶν Ἀθηνῶν ἡ Ἀστυνομία ἐφέτος καὶ ἐπὶ τούτῳ
εἶναι ἀξία τῶν θερμοτάτων συγχαρητηρίων αὐτῇ τε
καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, δὲν ὅπερ
γόρυσεν τὴν διαγωγὴν τῆς ταύτης.

Κατὰ τὰ ἄλλα ἡ ἐορτὴ τοῦ Πάσχα ἐπανηγυρίσθη
μεθ' ὅσης πάντοτε λαμπρότητος. Ἰδιαίτην συγ-
κίνησιν προσεκάλεσεν εἰς τοὺς ἠνωθουμένους ἐν τῇ
πλατείᾳ τῆς Μητροπόλεως καὶ τῇ ὁδῷ τοῦ Ἑρμοῦ
ἡ ἐπὶ ὁδρὸν παρελάσις τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ Γεωργίου, τοῦ Κρητικοῦ. Ἐκάθηντο
εἰς τὸ κύριον τοῦ ὀχήματος μέρος, ὅπουθεν δ' αὐ-
τῶν ἴσταντο ὁρθοὶ χειροκρατοῦντες ὁ φουστανελ-
λοφόρος ὑπηρετὴς τοῦ Διαδόχου καὶ ὁ ἀκολουθῶν
τὸν πρίγκηπα Γεώργιον Κρῆς ἀρεμάνος χωρο-
φύλαξ φέρον τὴν γραφικὴν στολὴν τῆς ἀδამάστου
πατρίδος του. Ἡ στάσις των αὐτῇ ἐξελέφθη ὑπὸ
τοῦ πληθους ὡς συμδολιμῆς τοῦ προσεχὸς ἐναγ-
καλισμοῦ Μητροῦ καὶ Κόρης καὶ ἱερὰ συγκίνησις
ἔφερε τὸ ζῆλον εἰς τὰς φλέβας τῶν θεατῶν.

Τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βα-
σίλισσα, οἱ πριγκίποι καὶ αἱ πριγκίπισσαι περιήλ-
θον τοὺς στρατῶνας τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν
ἐν Ἀθήναις σωμάτων καὶ ἔσπασαν τὰ ἀγὰ τοῦ
Πάσχα πρὸς ἀξιοματικῶς καὶ στρατιωτικῶς συγ-
κεντρώσεις αὐτὰ ἐν οἰκειότητι, ἢν οὐδαμῶς ἄλλαχού
ἀπαντᾷ τις.

Ο ΑΠΡΙΛΙΟΣ εἶναι ὁ μὴν τῶν παιδρῶν πα-
νηγύρεον ἐν Ἑλλάδι. Πλὴν τῶν διαφόρων ἐκδρο-
μῶν, αἵτινες τεῖνοντο νὰ καταλάβωσι θέσιν ἔξεως,
ἔξεως ὁμολογητῶν ἀγαθότητος, τὴν παρελθούσαν
Τρίτην διεσχέθησαν ἐν τῷ Ποδοσφαιρομύῳ τοῦ
Ν. Φαλήρου ἱππικοὶ ἀγῶνες ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν
Βασιλέων καὶ τῶν πριγκίπων καὶ ἀπέβησαν ἰσχυρὸν
λαμπρὸν ἐπιτυχόντες. Τὴν προσεχὴ δὲ ἐξδομάδα
ἄλλα ἐορτὰ, πνευματικώτερος αὐταῖς, τελοῦνται ἐν
Δελφοῖς, τὰ ἔργα καὶ τοῦ αὐτοῦ μουσείου, καθ' ἃ
ἀρκεῖται, ὅπως παρενρήθῃ καὶ ὁ Γάλλος ὑπουρ-
γὸς τῆς Παιδείας. Ἀετιμωρέστερον περὶ τούτων θὰ
διαλέσωμεν ὡς καὶ περὶ τῶν ἐν Ἀρμῇ τῇ 23
τοῦ μηνὸς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως τελεσθη-
σάντων ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ
Διάκου ἐν τῷ προσήκοντι χρόνῳ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΩΣ ἡγγέλη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον
τῶν ναυικῶν ἐκ Τουλῶνος, ὅτι ἐξῆλθε τῆς αὐτοῦ
δεξαμένης καθαρισθὲν τὸ θαρῆκτον (Σπέτσια) καὶ
ὅτι θὰ καταπέμψῃ εἰς Πειραιᾶ τὴν προσεχῇ Κυρι-
ακήν.

ΠΕΡΑΤΩΘΕΙΣΗΣ ἡδὴ τῆς κληρώσεως τῶν
στρατευομένων κατ' ἅπαν τὸ Κράτος ἤρξατο ἀπὸ τῆς
προσθῆς Τετάρτης κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου ἡ
ἐπιθεώρησις τῶν κληρωτῶν ἐν τῷ κατάστημά τῆς
Νομαρχίας. Ἡ αὐτὴ διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τηλε-
γραφικῶς διεβιάσθη χθὲς καὶ πρὸς ἅπαντα τὰ
στρατολογικὰ γραφεῖα καὶ τὰς Νομαρχίας τοῦ Κρά-
τους.

ΚΑΤΑ τηλεγράφημα τοῦ Ἀμενάρχου Βόλου
πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυικῶν κατέπευσεν αὐ-
τόν τὸ ἀγγλικὸν θαρῆκτον «Βινετσια», τοῦ ὁποίου
ὁ κυβερνήτης ἐξεβλήθη εἰς τὴν αὐλὴν ἐπισκοπῆς ἁμέ-
ρας τὸν Ἀγγλόν Πρόξενον. Ἐκτὸς τοῦ θαρῆκτου
τούτου ἀναμνηστικῶν ἐκ Μελέτης καὶ ἑτέρα 15 πολε-

μικὰ πλοῖα, ἀνήκοντα εἰς τὸν ἀγγλικὸν στόλον τῆς
Μεσογείου.

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ἐπισήμους πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν
Ἑσωτερικῶν πληροφορίας πάντες οἱ ἐν τῷ Insti-
tut Agricole de l'Etat à Gembloux τοῦ
Βελγίου σπουδάζοντες τὰ γεωπονικὰ νέοι ἐπὶ ὁδο-
γίῳ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, διεκρίθησαν κατὰ
τὰς πρὸ μικροῦ ἐνεργηθείας ἐξαμηνιαίας ἐξετάσεως,
μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν διαφόρων ἐθνικότητων.

Ἐκ τούτων ὁ μόλις πρὸ 6 μηνῶν ἀποσταλέ-
ς εὐελπὺς νέος Πηλεὺς Ἀθανασίου Παπαγεωργίου,
υἱὸς τοῦ πρώην γυμνασιάρχου κ' Ἀθ. Παπαγεωρ-
γίου. ἀνεδείχθη πρῶτος ἐπὶ πενήκοντα μαθητῶν
τῆς τάξεως τὸν ἀποσπᾶς τὰ συγχαρητήρια τῶν
καθηγητῶν του. Εὐχόμεθα ἵνα πάντες οἱ εἰς τὴν
Ἑσπερίαν πρὸς σπουδὴν οἰουδῆτοτε κλάδου μετα-
βαίνοντες νέοι, διὰ τῆς ἐπιμελείας, καὶ προόδου αὐ-
τῶν τιμῶσι τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ἐκ Μελέτης ἀγγέλει πρὸς
τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυικῶν, ὅτι καὶ τὸ αὐτοῦ ἐδῶ
σκόμμενον θαρῆκτον «Υδρα» καθαρισθὲν ἀπέπευσεν
κατευθυνόμενον εἰς Πειραιᾶ.

ΕΝΤΟΣ ὀλίγου ἀπέρχεται εἰς Γερμανίαν ὁ πρί-
γκης Ἀνδρέας, ὅπως καταταχθῇ εἰς τὴν συνταγ-
μάτων τοῦ γερμανικοῦ ἱππικοῦ πρὸς συμπλήρωσιν
τῆς στρατιωτικῆς αὐτοῦ παιδείας. Ἐπὶ τῇ εὐκαι-
ρίᾳ ταύτῃ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἱππικοῦ θὰ παραθε-
σωσιν αὐτῷ ἀποχαιρετιστήριον γεῦμα.

ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΪΩ τῆς Κρήτης κατὰ τὴν ἡμέραν
τῆς Ἑθνικῆς Ἑορτῆς ὁ λαὸς συνέταξε τὸ ἀκόλουθον
ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ψήφισμα:

Ὁ λαὸς τῆς πόλεως Ἡρακλείου συνελθὼν εἰς